

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 28 juli 1994 door de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "houdende regeling van de erkenningsvoorwaarden van vissersverenigingen", heeft op 18 oktober 1994 het volgend advies gegeven :

1. Het voor advies voorgelegde ontwerp-besluit strekt ertoe de voorwaarden vast te stellen waaraan "gewestelijk georganiseerde vereniging(en), verbond(en) of federatie(s) die permanent op onbaatzuchtige wijze de hengelsport en het weidelijk hengelen bevorder(en)" (artikel 1, 2°, van het ontwerp) moeten voldoen om erkend te worden en te blijven.

De in artikel 2 van het ontwerp vastgestelde "algemene" erkenningsvoorwaarden hebben onder meer betrekking op :

- het werkingsgebied van de vereniging (artikel 2, 1°);
- de juridische vorm welke de vereniging moet aannemen (artikel 2, 2°);
- de vereisten waaraan de verzekeringspolissen moeten voldoen welke de verenigingen ter bescherming van hun leden moeten sluiten (artikel 2, 7° tot 9°).

Artikel 3 van het ontwerp bepaalt bovendien een aantal "bijzondere" voorwaarden waaraan de verenigingen moeten voldoen, onder meer in verband met het aantal aangesloten leden en clubs (1° en 3°), de jaarlijks te organiseren activiteiten ter bevordering van het hengelen in openbare waters en de bescherming van de viswaters (5°) en de aan de leden van de aangesloten clubs op te leggen jaarlijkse persoonlijke bijdrage (6°).

.../...

Het ontwerp regelt voorts de procedure voor het indienen, het onderzoek en het toekennen (evenals het eventueel intrekken) van de erkenning (artikelen 4 tot 8).

2. Blijkens de aanhef van het ontwerp dient de rechtsgrond voor de ontworpen regeling te worden gezocht in artikel 8 van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij, gewijzigd door het decreet van 21 december 1990.

Dit artikel 8, dat is opgenomen in hoofdstuk II van de voornoemde wet van 1 juli 1954, welk hoofdstuk betrekking heeft op "Het visverlof", luidt als volgt :

"Art. 8. § 1. De Vlaamse regering regelt de vorm van de visverloven, hun geldigheidsduur en de wijze waarop zij worden afgegeven, evenals de voorwaarden van afgifte en intrekking ervan.

§ 2. Van het visverlof worden vrijgesteld, de kinderen beneden de 14 jaar die met één hengel vissen en vergezeld zijn van hun vader, moeder of voogd, voorzien van een visverlof.

§ 3. De Vlaamse regering kan andere algemene vrijstellingen verlenen voor het bezit van een visverlof".

In de aangehaalde bepaling wordt met geen woord gerept over vissersverenigingen, laat staan over de erkenning van die verenigingen en over de bevoegdheid van de Vlaamse regering om de voorwaarden vast te stellen waaronder zij die erkenning kan verlenen. Hoewel redelijkerwijze kan

.../...

worden aangenomen dat de Vlaamse regering aan het verlenen van de in artikel 8, § 3, van de wet van 1 juli 1954 bedoelde vrijstelling van het bezit van het visverlof voorwaarden kan verbinden, moet worden vastgesteld dat noch in de tekst zelf van die bepaling, noch in de parlementaire voorbereiding ervan ook maar enige aanwijzing is te vinden dat die voorwaarden betrekking zouden kunnen hebben op de erkenning van vissersverenigingen. Er valt dus niet in te zien hoe dat artikel 8 rechtsgrond kan bieden voor de ontworpen erkenningsregeling.

Naast artikel 8 van de wet van 1 juli 1954, wordt in de aanhef van het ontwerp-besluit ook artikel 10 vermeld van het besluit van de Vlaamse regering van 20 mei 1992 tot uitvoering van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij. Luidens het eerste lid van die verordeningsbepaling, die is vastgesteld op grond van het voornoemde artikel 8, § 3, van de wet van 1 juli 1954, wordt een vrijstelling van het visverlof toegekend aan "al wie niet in het Vlaamse Gewest woont en deelneemt aan een openbaar aangekondigde, op een zaterdag, een zondag of wettelijke feestdag door een voor het Vlaamse Gewest representatieve vereniging ingerichte nationale of internationale hengelwedstrijd tussen vissersverenigingen". Het tweede lid van dat artikel 10 bepaalt dat de Vlaamse regering, op advies van de Hoge Raad voor de Riviervisserij, "de erkenningsvoorwaarden" vaststelt.

Het besluit van de Vlaamse regering van 20 mei 1992, dat in de normenhiërarchie dezelfde rang inneemt als het voor advies voorgelegde ontwerp-besluit, kan uiteraard niet de vereiste rechtsgrond bieden voor de ontworpen

.../...

regeling. Anders redeneren zou erop neerkomen aan te nemen dat de Vlaamse regering zichzelf een rechtsgrond kan verschaffen.

De conclusie uit het vorenstaande moet dan ook zijn dat de vereiste rechtsgrond voor het vaststellen van de ontworpen regeling ontbreekt.

De kamer was samengesteld uit

de Heren :	W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	staatsraden,
	P. LEMMENS,	
	J. GIJSSELS,	assessoren van de
	A. ALEN,	afdeling wetgeving,
Mevrouw :	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. SEUTIN,
auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS.

W. DEROOVER.